

Иван Вазов

Замъкът на Заград

Заград – Мъчно достъпен скалист полуостров, който прави завоя на Искъра срещу Черепишкия манастир. Там личат следи от стара крепост.

Въз скалата, над вълните
замък як, висок стоял,
и в този замък знаменити
някой големец живял.

А това било отколя,
в старо време, в други век...
Там трева расте на воля,
гущерът лежи на пек.

С мъка вече се познава
рухналия стари зид.
Пълна глухота, забрава
вей над замъка затрит.

Кой тук бил е? Воевода?
Лих болярин? Или княз?
Вид какъв имал? Порода?
Как се кичил той тогаз?

В свила ли е бил облечен,
бисери ли е носил,
и в живота си безпечен
как е спал и ял, и пил?

Тук преданъето немее –
големицът прах е гнил...
Се такъв си пак живее
оня, що е тук градил;

оня, що тоз замък стари
с труд и с кървав пот дигал,
за велможи и боляри
работил и гладувал –

и сега, като тогази –
на тегла, на нужди роб –
на, по зъбера там лази

под товара скъсан шоп!

Всичко в тоз свят гине: сила,
блясък, царският венец –
человешките теглила
не мрат: те са без конец!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Атанаска Христова, Пловдивски университет, септ. 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4713>]